

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Σάκης Μουμτζής

KINAA σε vertigo

Είναι εμφανής η αγωνιώδης προσπάθεια της ηγεσίας του ΚΙΝΑΛ να τηρεί δογματικά ίσες αποστάσεις από την κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ευδιάκριτο το άγχος μήπως κατηγορηθεί πως συμπλέει με μία από τις δύο πλευρές. Αυτή η πολιτική γραμμή έχει δύο συνέπειες:

1. Το ΚΙΝΑΛ πλέον ετεροκαθορίζεται. Δεν προσπαθεί να χαράξει μια δική του πολιτική, σε όλα τα κεντρικά ζητήματα αλλά, σε σταθερή βάση, αγωνίζεται να ανακαλύψει αρνητικά σημεία τόσο στις κυβερνητικές θέσεις όσο και σε αυτές του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό το φαινόμενο

είναι κυρίαρχο σήμερα, καθώς παλιότερα το ΚΙΝΑΛ ασκούσε μιαν εποικοδομητική αντιπολίτευση που χαρακτηριζόταν από την υποβολή συγκεκριμένων προτάσεων. Η ηγεσία του Κινήματος έφτασε στο σημείο να τοποθετηθεί αρνητικά στον νόμο για την Παιδεία, που είχε πολλά κοινά σημεία με τον νόμο της κυβέρνησης του Γ. Α. Παπανδρέου. Και όταν ένα κόμμα σήμερα ουσιαστικά αρνείται πολιτικές που αυτό είχε χαράξει στο παρελθόν, τότε είναι μοιραίο να θολώνει η εικόνα του στους πολίτες. Να μην πείθει για την ενάρξη των θέσεών του.

2. Κάποιοι, κακοπροαίρετοι, θεωρούν πως το ΚΙΝΑΛ τείνει να μετατραπεί στο «ΚΚΕ της Κεντροαριστεράς». Αυτό είναι λάθος, γιατί η ηγεσία του ΚΙΝΑΛ επιδιώκει να αυξήσει τη δύναμη του Κινήματος, αλλά οι δημοσκοπήσεις δείχνουν πως το κάνει με λάθος τρόπο. Απευθύνεται σε λάθος ακροατήριο. Οι πρώην ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ που μετακόμισαν στον ΣΥΡΙΖΑ έχουν κάνει τις επιλογές τους. Ενας πολίτης που, σε οκτώ αναμετρήσεις, έχει ψηφίσει ένα συγκεκριμένο κόμμα, έχει αποκόψει οριστικά τις ρίζες του με το πολιτικό παρελθόν του. Επειτα από οκτώ αναμε-

τρήσεις δεν υπάρχουν πλέον «πρώην ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ».

Συνεπώς, αν η ηγεσία του ΚΙΝΑΛ επιδιώκει να αυξήσει τη δύναμή της, θα πρέπει να προσανατολιστεί στην υποδοχή των δυσαρεστημένων ψηφοφόρων της Νέας Δημοκρατίας, που μετά βεβαιότητα θα υπάρξουν. Αυτό όμως δεν μπορεί να επιτευχθεί με την ανύψωση τειχών με τη Νέα Δημοκρατία ούτε με την πολιτική του «όχι σε όλα». Χρειάζεται το ΚΙΝΑΛ να επανέλθει στη γραμμή της δημιουργικής αντιπολίτευσης, που άλλωστε συμβαδίζει και με την επιθυμία των ψηφοφόρων του.

ΑΥΓΗ Θανάσης Καρτερός

Το παλκοσένικο της ντροπής

Αυτός, Αυτή, και τα πλακάκια. Ή το τελευταίο (;) σκαλοπάτι του κακού τη σκάλα. Προφανώς ο ντόρος στο Διαδίκτυο, τον οποίο δεν μπορούσαν να πνίξουν τα ΜΜΕ «τους», το στρίμωγμα από την αντιπολίτευση, η κατακραυγή στον χώρο της τέχνης, η κοινωνική απέχθεια που εκδηλώθηκε με χίλιους τρόπους υποχρέωσαν Αυτόν να συνεννοηθεί μ' Αυτή. Να τα κάνουν πλακάκια και στα ζόρια, όπως πρόσφατα με τον σκανδαλώδη διορισμό και τις αγκαλιές κι ακόμα πιο πρόσφατα με τη βορβορώδη απόπειρα συγκάλυψης. Και να εμφανιστούν την Παρασκευή μαζί και χώρια στο παλκοσένικο της ντροπής, όχι μόνο για να εξηγήσουν τα ανεξήγητα. Όσοοχι. Αλλά για να βγουν και από πάνω.

Αυτός, ο πρωθυπουργός της Ελλάδας, που σε μια επίδειξη φαβοριτισμού -του άρεσε στο σανίδι, λέει, ο Λιγνάδης, μωρ' τι μας λες!- τον διόρισε στο Εθνικό, καταργώντας διαγωνισμό εν εξελίξει. Τόση αγάπη! Αυτή, διορισμένη απ' Αυτόν υπουργός Πολιτισμού, διαχρονική και διακομματική Ηγερία μιας ντουζίνας υπουργών και υφυπουργών, προσυπέγραψε ό,τι Αυτός της έδωσε.

Έκλεισαν τα αφτιά τους σε όσα βοούσαν. Εκλείσαν τις πόρτες σε κάθε είδους έρευνα για το ποιος είναι ο ευνοούμενος. Και, όταν ξέσπασε το σκάνδαλο, προσπάθησαν να κλείσουν απέξω και τον ευνοούμενο, και τη δημοσιότητα, και τη Δικαιοσύνη, και τον εαυτό τους. Τους έπνιξε η μπόχα και υποχρεώθηκαν να μιλήσουν, ύστερα από μέρες και

μέρες καταγγελιών και αποκαλύψεων. Υποχρεώνοντας κι εμάς να ντραπούμε για λογαριασμό τους, επειδή, και Αυτός και Αυτή, με την ντροπή έχουν πάρει διαζύγιο. Να ντραπούμε που είμαστε πολίτες μιας χώρας όπου άνθρωποι με τέτοιες επιδόσεις υποκρισίας, υποκρισίας και υποκρισίας λύνουν και δένουν στον χώρο του πολιτισμού. Στη χώρα - κοιτίδα του πολιτισμού. Να λέει Αυτή πόσο επικίνδυνος άνθρωπος είναι ο Λιγνάδης και να διεκδικεί Όσκαρ δεύτερου ρόλου. Να παριστάνει Αυτός τον συγκλονισμένο, τον αλληλέγγυο και τον #metoo, και όχι μόνο να διεκδικεί, αλλά και να κερδίζει το Όσκαρ καλύτερου πρώτου ρόλου.

Αυτός θυμήθηκε πως είναι πατέρας. Αυτή πως είναι μητέρα. Έπειτα από συμβουλές ειδικών, προφανώς, μπας και κερδίσουν λίγη μελό συμπάθεια. Θυμήθηκαν επίσης τη Δικαιοσύνη, τους θεσμούς, την αξιοπρέπεια, όλα όσα τραβοσέρνουν τόσες μέρες σε σέκια παιδεραστίας, κακοποίησης και βιασμών.

Απέδειξαν και με την προμελετημένη κοινή εμφάνιση ότι τους ενδιαφέρει όχι το τραύμα στα θύματα και η ζημιά στην κοινωνία, αλλά η δική τους ζημιά. Η εικόνα τους. Η εικόνα Του κυρίως. Σαν τη γάτα επιχειρούν να σκεπάσουν με άμμο από ωραία λόγια τα προϊόντα του ήθους τους. Ε, ύστερα από τέτοιο παίξιμο, λογικό ήταν να διεκδικήσουν και χειροκρότημα: Για όλα φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ!!!

DOCUMENTO

Αναζητείται επιτελικό κράτος

Η Νέα Δημοκρατία για να αναρριχηθεί στην κυβέρνηση χρησιμοποίησε όλων των ειδών τα fake ώστε να εξαπατήσει τον ελληνικό λαό.

Έπεισε μάλιστα ότι θα δημιουργήσει έναν κρατικό μηχανισμό ο οποίος όντας υπό την αιγίδα του «μεγάλου επιτελάρχη» Κυριάκου Μητσοτάκη θα δούλευε σαν ρολόι στην υπηρεσία των πολιτών.

Από τους πρώτους μήνες διακυβέρνησης της χώρας όμως το «επιτελικό» αυτό κράτος φάνηκε ότι ήταν μόνο στο φαντασιακό του ανέμελου ενοίκου του Μαξίμου.

Το μόνο που «λειτούργησε» καλά ήταν η συμπλήρωση του υποτιθέμενου μηχανισμού από στελέχη όλων των νεοδημοκρατικών επιπέδων. Κατά τα άλλα η αποτυχία σε όλο της το μεγαλείο. Το μπάχαλο με την πανδημία του κορονοϊού που χωρίς σχεδιασμό και επιχειρηματικό σχέδιο η κυβέρνηση Μητσοτάκη ανοιγοκλείνει την οικονομία προκαλώντας μεγαλύτερη καταστροφή από αυτή που υποτίθεται ότι θα προλάβαινε. Αντίστοιχα και με τα εμβόλια, που έχασε την ευκαιρία να έχει στη διάθεσή της εμβόλια

προσκολλημένη στο γερμανικό άρμα.

Αποκορύφωμα η κακοκαιρία «Μήδεια» που πλήττει τις τελευταίες ημέρες τη χώρα μας. Εκλείσει την Εθνική Οδό Αθήνας - Θεσσαλονίκης κόβοντας την Ελλάδα στα δύο, με 10 πόντους χιόνι για 36 ώρες, ενώ την ευθύνη την έχει αποκλειστικά η εταιρεία διαχείρισης, η οποία θα έπρεπε να πληρώσει αποζημίωση στο ελληνικό κράτος. Έχει αφήσει για δύο ημέρες χιλιάδες νοικοκυριά στη βορειοανατολική Αττική χωρίς ηλεκτρισμό και φως. Κάτι που ανάγκασε ακόμη και τον Στέφανο Μάνο να μιλήσει για διάλυση.

Και παρ' όλα αυτά ο ανέμελος πρωθυπουργός της Ελλάδας Κυριάκος Μητσοτάκης εξερχόμενος της σύσκεψης που πραγματοποιήθηκε το μεσημέρι της Τρίτης ζήτησε υπομονή και προέτρεψε τα παιδιά να παίξουν με το χιόνι.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη και ο ίδιος ο πρωθυπουργός έχουν αρχίσει να γίνονται άκρως επικίνδυνοι. Και αυτό αρχίζουν να το συνειδητοποιούν οι πολίτες αυτής της χώρας.